

XIN NGÀI NÊN NHƯ NÚI ĐÁ CHO CON TRÚ ẨN, NHƯ THÀNH TRÌ ĐỂ CỨU ĐỘ CON

Tội (Hòa Giải).

... Con lãnh bí tích Giải Tội lần đầu năm con lên 7 tuổi. Đó là hôm trước ngày con rước lễ lần đầu.

Trước đó một tuần lễ con đã dọn mình xưng tội bằng cách ghi ra giấy tất cả những tội con đã phạm. Biến cố xưng tội và rước lễ lần đầu ghi đậm trong tâm trí con một kỷ niệm khó quên, bằng chứng là trong ký ức tuổi thơ, chỉ còn lại duy nhất kỷ niệm ngày xưng tội và rước lễ lần đầu.

Kể từ sau khi xưng tội lần đầu, cứ mỗi ngày thứ bảy con lại đi xưng tội để dọn mình rước Đức Chúa GIÊSU trong Thánh Lễ Chúa Nhật hôm sau. Con đi xưng tội hàng tuần không phải vì lòng đạo đức nhưng vì đức vâng lời. Mẹ dạy con phải sạch tội thì mới được rước Đức Chúa GIÊSU. Con thường đi xưng tội với vị Linh Mục không biết rõ con và gia đình con. Như thế, con không cảm thấy xấu hổ vì phải xưng thú mọi tội lỗi của mình ra. Nói như thế để chứng tỏ rằng lúc đó con chưa hiểu rõ về vẻ đẹp và chiều sâu của bí tích Giải

Tội (Hòa Giải).
Vài năm sau đó, giáo xứ chúng con thường tổ chức các buổi giải tội tập thể. Con sung sướng tiếp nhận hình thức giải tội tập thể, bởi vì, con khỏi phải đi xưng tội hàng tuần và lập đi lập lại một số tội quen phạm. Thêm vào đó, nếu con có phạm tội nào nặng hơn, thì xưng tội thẳng với Chúa vẫn dễ hơn phải thú nhận với vị Linh Mục. Rồi con thầm nghĩ:

- Nếu chẳng may mình có quên tội nào thì Chúa cũng biết và tha hết mọi tội cho mình!

Tuy nhiên, phải thành thực thú nhận rằng phương thức giải tội tập thể không đem lại cho con niềm an bình thật sự. Một thời gian sau khi thi hành việc xưng tội tập thể, con đâm ra lo âu bối rối. Con tự hỏi:

- Làm sao Chúa có thể tha thứ cho con nếu con không khiêm tốn tự ý xưng thú mọi tội lỗi của con?

Mặc dầu nghĩ thế nhưng con chưa có can đảm đi xưng tội riêng với vị Linh Mục đang ngồi tòa, đợi ai cần thì đến xưng tội với ngài. Tính kiêu ngạo ngăn cản con đi đến với vị Linh Mục. Con hồ thẹn nghĩ rằng:

- Nếu mình đứng lên đi xưng tội, thì người ta sẽ biết là mình có tội trọng!

Lúc đó con giống như đứa trẻ đã phạm một lầm lỗi nhưng lại không dám đến xưng thú với cha mình để xin cha tha thứ..

Dịp Lễ Giáng Sinh và vào mỗi dịp lễ lớn, các vị Linh Mục thường thay phiên ngồi tòa giải tội cho tín hữu. Năm ấy có tất cả 4 vị. Trước khi đến nhà thờ xưng tội, con kêu xin Đức Chúa Thánh Thần ban sức mạnh cho con, để con khiêm tốn và can đảm đi qua mọi người đến tòa giải tội. Nhưng THIÊN CHÚA là Cha nhân từ biết rõ tâm tình yếu đuối của từng đứa con. Vị Linh Mục mà con quen biết và muốn xưng tội với ngài, lại đến ngồi nơi tòa giải tội ngay sau lưng con. Vô cùng mừng rỡ, con tiến thẳng đến tòa giải tội và thành thật đơn sơ xưng thú mọi tội với ngài. Ngày hôm đó con cảm nhận Tình Yêu bao la của THIÊN CHÚA và ra về trong niềm vui cùng an bình. Con có cảm tưởng đã giao hòa với một người thân yêu nhất đời mà mình đã dại dột phạm lỗi làm mất lòng người đó. Nếu trước đó con cảm thấy ngại ngùng bao nhiêu thì sau khi đã làm hòa được rồi, con cảm thấy vui mừng bấy nhiêu.

Tuy nhiên, cho đến lúc ấy, con vẫn chưa cảm nghiệm được tất cả chiều kích sâu xa mà bí tích Giải Tội mang lại cho con người. Con chỉ mới cảm nhận được sự nhẹ nhõm vì đã xưng thú tội lỗi chứ chưa cảm nghiệm được sự chữa lành do bí tích Giải Tội mang lại. Cho đến một ngày, con cảm thấy rằng chẳng những con chỉ "ước ao" đi xưng tội, nhưng con còn thật lòng "ước muốn" đi xưng tội, vì nhu cầu cần phải kêu xin Chúa thứ tha và chữa lành khỏi mọi vết thương do tội lỗi gây ra..

Khi con hiểu rõ được như vậy rồi thì sau khi xưng tội, con cảm thấy mình thật sự được chữa lành, được giải thoát khỏi quyền lực sự dữ đè nặng trên con. Con cảm thấy trái tim thật nhẹ nhàng. Muôn vàn cảm tạ và ngợi khen lòng nhân từ bao la của THIÊN CHÚA là Cha.

(Chứng từ của Nathalie là một thanh nữ công giáo người Pháp, 20 tuổi).

... "Xin Ngài nên như núi đá cho con trú ẩn, như thành trì để cứu độ con. Núi đá và thành lũy bảo vệ con, chính là Chúa. Vì danh dự Ngài, xin dẫn đường chỉ lối cho con .. Trong tay Ngài, con xin phó thác hồn con. Ngài đã cứu chuộc con, lạy Chúa Trời thành tín .. Lạy Chúa, cao cả thay tấm lòng nhân hậu, Chúa dành cho kẻ kính sợ Ngài, và thi thố trước mặt phàm nhân, cho ai tìm đến Ngài nương náu. Bên thánh nhan, Ngài giấu họ kỹ càng khỏi người đời mưu hại. Ngài che chở họ trong lều thánh, xa tầm lưỡi thị phi. Chúc tụng Chúa đã tỏ tình thương kỳ diệu đối với con trong thành trì vững chắc .. Hết mọi người hiểu trung với Chúa, hãy yêu mến Chúa đi! Chúa giữ gìn những ai thành tín, nhưng thẳng tay trừng trị người ăn ở kiêu căng. Hỡi mọi người cậy trông vào Chúa, mạnh bạo lên, can đảm lên nào!"
(Thánh Vịnh 31(30),3-4/6/20-22/24-25).

(Marie-Michel, "Infinie sa Tendresse", Le Sarment FAYARD, 1993, trang 104-108)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt